

ство, и присвоилъ Божіѣ-тѣ и человѣчскѣ-тѣ власть? Всичкы-тѣ тыя речени отци разумѣли че когато Римско-то царство ся развали, Антихристъ ще ся повдигне въ Римъ, и ще ся намѣсти въ него.

Въ X вѣкѣ въ Ренскый (Rheims) съборъ Арнулфъ, владыка Орлеанскый, прѣдложилъ на цѣлый съборъ, да ли Римскый-тѣ владыка не е Антихристъ Павловъ понеже сѣди въ храмъ Божій? Въ XI вѣкѣ всичкы-тѣ Антихристовы свойства, ся види, че толкова сж съединены въ лице-то на Папж Хылдибранда (Григорій XII), щото Юаннъ Авентинъ (Aventinus) Католическый историкъ казува, че “всичкы-тѣ честни и беспристрастни писатели ся съгласили, че въ това врѣме было царствованіе-то Антихристово.” Въ 1120 години было писано съчиненіе за Антихриста, въ което было казано че “Антихристъ отдавно вече былъ дошелъ, и на праздно ся чака още. Такъвъ чинъ на челоуѣцы, (а не единъ челоуѣкъ), е Антихристъ, блудница-та Вавилонска, четвъртый-тѣ звѣрь Даниловъ, челоуѣкъ-тѣ нагрѣхъ-тѣ, и сынъ-тѣ на погыбель-тѣ, който ся прѣвъзноси надъ всичко което ся нарича Богъ, щото да сѣди въ храмъ Божій, сирѣчь въ церквѣ-тѣ, за да покаже себе си че е Богъ, който вече е дошелъ съсъ всичкѣ-тѣ си измамж и лъжж помежду оныя, които погынувать.” (*) Сжщо-то

---

*) Anno Domini 1120, emissus est tractatus de Antichristo, — Antichristum illum magnum